

نخستین سازمان ملل جهان

۴ دی ۱۳۹۳ ساعت ۱۲:۵۶

سازمان جهانی در ایران تنها به گردآمدن نمایندگان سیاسی مرزهای گونه گون در ایران وابسته نبود که بایسته آن بود که همراه نمایندگان کشورها زندگی در ایران برای بازرگانان، مردان دانش و اندیشه، کاورزان و دستورزان کشورهای گونه گون، با آرامش و آسایش و برخورداری از خانه و کوی و شهر ویژه همراه بوده باشد

چند هزار سال پیش از زرتشت کشورهای پیرو آیین مهر، همگی بر داد یگانه استوار بوده اند. این مرز پهناور، بنابر مهریشت، گسترده تر از ایران (کشور میانین) بود، و بند سیزدهم از کرده مهریشت یکی از گواهاها است که درباره ی کشورهای زیر فرمان مهر سخن می گوید: "نخستین ایزد مینوی که پیش از خورشید فناپذیر تیز اسب دربالای کوه "هرا" بر آید. نخستین کسی که با زینت های درخشان آراسته ((پرتوهای سپیده دم)) از فراز کوه زیبا سر بر آورد. از آنجا (آن مهر) بسیار توانا، همه ی منزلگاهان آریایی را بنگرد"

در بند ۶۷ کرده ۱۷ از کشور ارزهی (کشور شرقی ایران بزرگ) در بند ۱۳۳، کرده ۳۱، از ۶ کشور پیرامون ایران همراه با ایران، هفت کشور جهان و در بند ۷۸، کرده ۱۹، از همه ی کشورهایی که از سوی مهر نگهبانی می شوند، نامبرده می شوند اما بویژه بند ۱۰۴، کرده ۲۷ جایگاه این کشور را روی نقشه ی جغرافیا نشان می دهد و چنانکه پیشتر گفته شد شرق آن، مشرق هندوستان هست و غرب آن جایی به نام نیغن و شمال آن دهانه ی رود ارنگ (سیردریا در دریاچه ی خوارزم و آرال امروزی) و جنوب آن در خط پایین نیمروز سیستان ایران در مرکز زمین، در جزیره ای به نام فاره در میان دریای ستویس که امروز اقیانوس هند خوانده می شود. از این چهار نقطه سه جای آن در روزگار ما پیدا است و میباید که درباره ی چهارمی یعنی غرب سخن گفت: همه ی آنان که درباره ی آریاییان و کیش مهر یا کیش های کهنتر از زرتشت پژوهش کرده اند در سرزمین هیتیت (بخشی از آسیای کوچک) به پیمانی میان سرداران آن ناحیه برخورد کرده اند که نام برخی ایزدان چون مهر و وارون و نستیه و ایندرا در آن آمده که این نامها در هندوستان نیز مورد ستایش بوده اند! اما حد غربی سرزمین های آریایی اینجا نیست زیرا که در پژوهش های تازه مهرشناسی که در اروپا از سوی دو پژوهشگر: فرانس کومون و ورمازرن انجام شده مهربابه های کیش مهر را در ایرلند نیز یافته اند. و این آگاهی اگر چه در اروپا به تازگی بدست آمده است اما در ایران باستان به روشنی آفتاب دیده میشود: در فرار خسرو پرویز پندی که به او داده میشود این است که: به سوی تازیان مرو که تو را بدست دشمن می سپارند بلکه به سوی روم برو که:

فریدون نژادند و خویش تو اند چو کارت شود سخت پیش تو اند

بر این بنیاد مرز غربی این کشورها مرز غربی سرزمینی است که امروز اروپا خوانده می شود و در نوشته های ایران باستان سوه یا سرم (سرمت) خوانده می شده است . واژه ی ((نیغن)) اوستایی فروزدن یا فرورفتن است و بیگمان نویسندگان اوستا این مرز غربی را غرب اروپا می دانسته اند که خورشید در دریای آن فرو می رود ! باری چون همه ی این کشورها در یک داد و آیین انباز بوده اند گونه ای اتحاد ملل باستانی را در میان آنان میتوان جستجو کرد که کانون آن ایران بشمار می رفته است :

یکی تخت پرمایه کرده به پای نشسته بر او بر جهان کدخدای

نامه ی خاقان چین به انوشیروان :

سر نامه بود از نخست آفرین ز دادار بر شهریار زمین

نامه ی خوشنواز تورانی به هرمزد ساسانی که :

چرا می خواهد از مرزی که بهرام گور آنرا بدرستی شناخته است پا فراتر نهد ! و نیاکان هرمزد یعنی پادشاهان پیشین ایران را جهاندار مینامد .

چنین گفت کز عهد شاهان داد بگردی نخوانمت خسرو نژاد

نه این بود رسم نیاکان تو گزیده جهاندار پاکان تو

و گردهمایی فرستادگان کشورها در دربار انوشیروان :

فرستاده بردع و هند و روم ز هر شهریاری و آباد بوم

ز دشت سواران نیزه گزار برفتند یکسر بر شهریار

این انجمن نمایندگان کشورهای جهان به گونه ای گسترده تر بر دیواره های تخت جمشید که کاخ جشن نوروز بوده است نمایانده شده و همه ی نمایندگان جهان آن روز با جامه های ویژه مرز خود در دربار ایران در این نگاره دیده می شوند ! نام این بزرگان در همان سنگ نوشته چنین آمده است :

پارسی ، مادی ، خوزی ، پارتی ، هراتی ، بلخی ، سغدی ، خوارزمی ، زرنگی ، (سیستانی) رنجی (بلوچ ، پشتون) تشگوش ، گنداری ، هندی ، سکای هوم خوار ، سکای تیزخود ، بابلی ، آشوری ، عرب ، مصری ، ارمنی ، کپودوک ، ساردی ، یونانی ، سکایی آنسوی دریا ، مقدونی ، یونانی سپردار ، پوتی ، حبشی ، مک ، کاری .

پدید آمدن سازمان جهانی در ایران تنها به گردآمدن نمایندگان سیاسی مرزهای گونه گون در ایران وابسته نبود که بایسته آن بود که همراه نمایندگان کشورها زندگی در ایران برای بازرگانان ، مردان دانش و اندیشه ، کاورزان و دستورزان کشورهای گونه گون ، با آرامش و آسایش و برخورداری از خانه و کوی و شهر ویژه همراه بوده باشد !

و چنین است که با دوباره نیرو گرفتن ایران در زمان ساسانیان به یکچنین پدیده بر میخوریم :

ز روم و ز هند آنکه استاد بود وز استاد خویشش سخن یاد بود

از ایران و از کشور نیمروز همه کاردانان گیتی فروز

همه گرد کرد اندر آن شارسان که هم شارسان بود و کارسان

از آن هر یکی را یکی خانه ساخت همه شارسان جای بیگانه ساخت

بیگمان برای پدید آوردن چنان سازمان آموختن زبان های جهانی بایسته می نمود و کار نیز برای نخستین بار در ایران انجام گرفت :

به ایران زبانها بیاموختند روان را بدانش بر افروختند

ز بازرگانان هر مرز و بوم ز ترک و ز چین و ز هند و ز روم

ستایش گرفتند بر رهنمای فزایش گرفت از گیا چارپای

هر آنکس که از دانش آگاه بود ز گویندگان بر در شاه بود

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/35184/جهان-ملا-سازماز-نخستين/>